

De ene foto brengt de andere mee

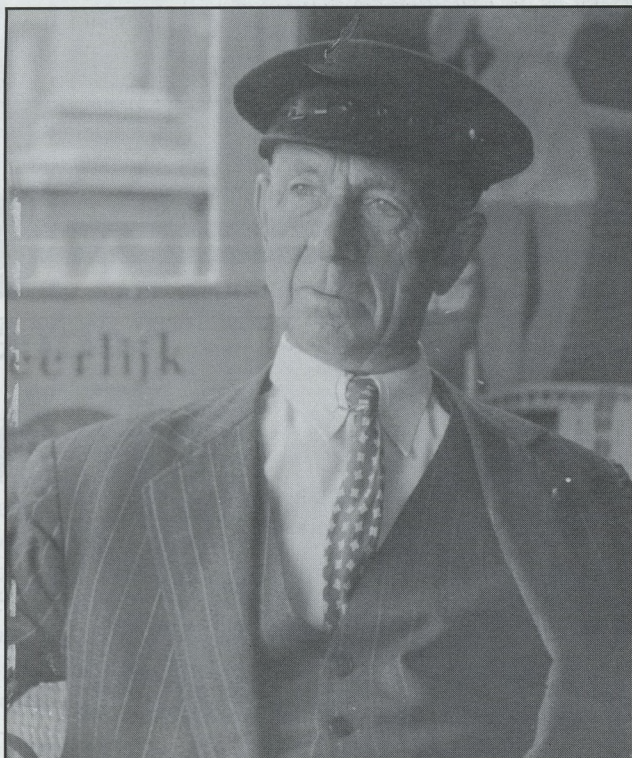
Leven & streven van

Désiré — Dies — Decrop

IN HET AUGUSTUSNUMMER van HVB publiceerden we bovenstaande foto van een groep *vrije, vranke, Pannenaars*, vrijwilligers van de plaatselijke reddingsdienst. Onwetend als we zijn, konden we dat alleen maar zeggen doordat de *broeders van het duinevolk* een spandoek bij zich hadden waarop het, voor ons gemak, allemaal al geschreven stond.

Maar zoals het ene woord het andere meebrengt, zo brengt blijkbaar ook de ene foto de andere mee.

Enig speurwerk van HVB-directeur Versluys bracht ons onverwacht tot de identiteit van een der mannen. De figuur die we bovenaan omcirkeld hebben, tweede van links, is ook de man wiens foto hier naast afgedrukt staat. Het is Désiré — Diesje — Decrop (°1869 - †1956), een Pannenaar die aan de basis ligt van wat ooit een van Oostendes grootste rederijen was.

HET ZAL DE LEZERS niet ontgaan zijn dat we vele maanden geleden op pagina 2 van HVB een foto-reeks uit-de-oude-does begonnen zijn. We maken daarbij dankbaar gebruik van het schier onmetelijke HVB-archief. In veel gevallen

betreft het foto's waaraan we verder nauwelijks informatie kunnen toevoegen.

Maar soms hebben we geluk. Een afdruk van dezelfde foto vonden we nu in het maartnummer 1956 van het blad *Duinengalm* dat de

verhelderende ondertitel '*katholiek maandblad voor de bevolking van de panne*' draagt. Daar staat het zwart op wit: '*Foto genomen ter gelegenheid van de inhuldiging van Dokter Dewulf als burgemeester van De Panne in 1932.*'

... van dies

Van de *Duinengalm* van 1956 naar dezelfde jaargang van *Het Visserijblad* is voor ons maar een stap. En wat zien we daar? In het derde nummer van deze jaargang al treffen we een foto aan van ene Désiré Decrop, visser op rust, die op 86-jarige leeftijd komt te overlijden. Over deze Pannenaar schrijft ons lijfblad: 'Van 1893 tot 1934 maakte hij deel uit van de reddingsploeg van De Panne.' Als die informatie correct is (zoals we dat bij HVB toch gewoon zijn) dan is er veel kans dat deze Désiré op de foto met redders staat. En hopla: de tweede man van links blijkt inderdaad Désiré — Diesje — Decrop te zijn.

Pannenaar

En mensenlevens redden deed hij. Als bootsman van de reddingsboot haalde hij 23 drenkelingen uit zee. Wellicht zal het kapersbloed daarin meegespeeld hebben, want Dies blijkt inderdaad verwant te zijn aan de kaper *Enghel Crop* waarover wijlen *Walter Debrock* het heeft in zijn stan-

daardwerk over de Oostendse kapers. De levensbeschrijving van deze visser leverde ons nog andere verrassingen op. Dies Decrop blijkt een geslaagde Pannenaar te zijn; en dan nog niet de minste.

Hij behoorde niet tot de welomlijnde groep van ijslandvaarders die geen cent bezaten en vanuit Duinkerke op kabeljauw moesten gaan varen. Hij was een (voor vissersnormen uit die tijd dan toch) meer begoede Pannenaar die met een eigen vaartuig in zijn behoefte kon voorzien door zich toe te leggen op de visserij in eigen wateren.

Reeds als 10-jarige trad het kind van herberguitbaters tot de visserij toe, om al 17 jaar het bevel over een vaartuig te

Het
VISSE RIJBLAD

REDACTIE en BEHEER : St. Jorisstraat, 18, Oostende Tel. 75.57 — P.C.R. 41.89.87	Versant. Druk-uitgever Simone BOLLINNE Vindiveldlaan, 25, Oostende	ABONNEMENT : 1 JAAR BUNZELAND : 140 Fr. Zes maanden : 75 Fr. Drie maanden : 48 Fr.
---	--	---

Holland (RUFFEN)

Naar een ernstig onderzoek van visserijvraagstuk

Ieder jaar komen nieuwe vraagstukken opduiken in de visserij. Het is niet altijd mogelijk deze vraagstukken grondig te bestuderen omdat ze deppen omdat ze aanvankelijk van minder belang zijn, maar nadere band, onderzoeken tot belangrijke kwesties. Meestal beschikt men dan niet met over het nodige middelen (verhaal om al deze punten zo volledig mogelijk uit te diepen. Bij het bestuderen van een of ander punt komt men meer dan eens tot de vaststelling dat deze of gene staat (ook al) onvoldoende is om een niet bestaat.

Sinds de oprichting van het Verbond der Belgische Zeevisserij wordt steeds hulp en raad gegeven aan studenten die een of andere studie over de visserij willen maken. Dit geschiedt tot voor kort tijd op dezelfde wijze, doch nu de laatste tijd wordt meer belangstelling getoond vanwege de universiteiten, de handels- en zeevissersscholen en de sociale scholen die een of andere studie over de visserij willen maken. Dit geschiedt tot voor kort tijd op dezelfde wijze, doch nu de laatste tijd wordt meer belangstelling getoond vanwege de universiteiten, de handels- en zeevissersscholen en de sociale scholen die een of andere studie over de visserij willen maken.

DESIRE DECROP
is niet meer

Een uitstekend visser, een knap redder
en een goed mens is heengegaan

De eerste pagina van *Het Visserijblad* van 20 januari 1956 (prijs: 3 frank!) meldt het overlijden van Désiré Decrop (1869 - 1956).

voeren. Omdat hij stoutmoedig was slaagde hij erin rijke vangsten aan wal te brengen. En

Scheepsdiesel
RENAUD
BVBA Vantorre - Devinck

Renaud steeds bereikbaar:
 GSM
 werkplaats 0477 27 46 58
 RENAUD 0477 36 25 62

H. Baelskaai 8, 8400 Oostende
Tel.: 059/32 28 75 - Privé: 050/51 48 79 - Fax 059/ 32 56 59

- leidingwerk
- schroefassen
- slipwaywerken
- roeras- en bussen, vislieren, pompen en keerkoppelingen
- las- en brandwerk
- plaatsen en herstellen van alle dieselmotoren
- opspuiten van assen
- scheepslektricititeit en -koeling
- kraanverhuur
- REVISIEONDERDELEN!

ondernemend was hij ook. Als eerste visser uit de westhoek liet hij zijn vaartuig in *Grevelingen* bouwen, voer naar *Lowestoft* waar een 'donkey' (*) in het vaartuig werd aangebracht.

Met zijn bemanningsleden Miel Lambrechts en zoon trok hij in WO I regelmatig met zijn grotere 'grevelingenaar' naar Engeland om De Panne te bevoorraden. De waar werd telkens tot bij het aan de westkust welbekende Potje gebracht, waar roeiboortjes ze kwamen overladen. Een en ander bracht mee dat het gezin er tegen het einde van de oorlog warm-pjes was komen in te zitten.

Naar Oostende

Omdat er maar geen haven in De Panne kwam (de boten van de Pannenaars werden bij laag water op het strand gezet) verhuisden veel Pannenaars naar Oostende; stad die inmiddels uitgegroeid was tot een belangrijk viscentrum. Dat deed ook het gezin Decrop. Na 1918 bracht hij te Oostende enkele smacks (***) in de vaart en liet hij het varen over aan anderen. Nog later investeerde hij zijn geld in de stoomtrawlers. Het bleek een goede investering te zijn. Langzaam maar zeker werd hij een van de meest markente zegsmannen die de visserij ooit gekend heeft. Dat kwam niet alleen door zijn radde tong. In z'n carrière had hij immers ook veel mensen leren kennen en zodoende een net aan relaties uitgebouwd.

Toen zijn echtgenote, Anna Debra, in 1948 stierf ging Dies Decrop terug in De Panne wonen. Hij liet de zaak in Oostende achter in de handen van zijn twee goed ingewerkte zonen, Charles en Lucien, die de NV Motorvisserij uitbouwden tot hetgeen de grootste Belgische rederij van stoomtrawlers zou worden.

De zonen van Dies

Daar waar de meeste rederijen het pad van de stoomvaart verlieten en overgeschakelden op dieselmotoren, sloeg de NV Motorvisserij, (in tegenstelling tot hetgeen die naam laat vermoeden) een andere richting in. Onder de dynamische leiding van Lucien Decrop werden de stoomtreilers-kolenbranders vervangen door nieuwgebouwde stoomtreilers-mazoutbranders. Onmiddellijk na WO II bestelde M.V. in Engeland twee grote en twee kleine stoomtreilers. Toen de eerste van deze treilers, de O 297 Rubens, op 8 juli 1946 in de vaart kwam, was dit de grootste treiler (50,60 meter lang, stoommachine van 560 pk.) tot dusver in ons land uitgebaat (***)

Geleidelijk ontdeed de Motorvisserij zich van haar oude eenheden en zelfs van de kleinere stoomtreilers die al na de oorlog gebouwd werden om ten slotte een vloot van zes machtige stoomtreilers samen te stellen: Van Dyck

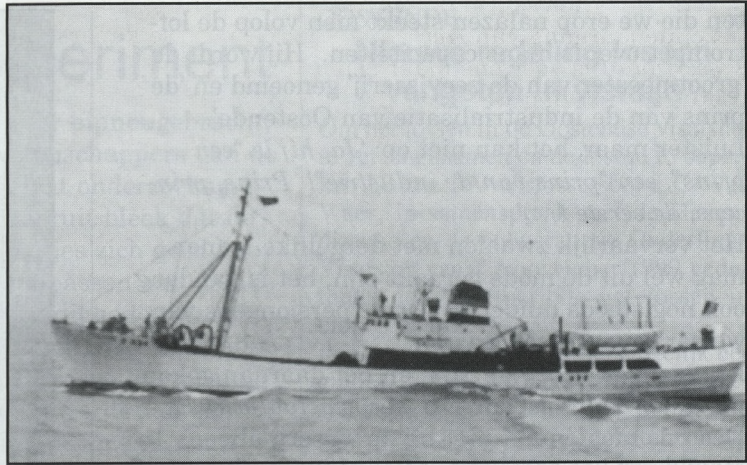

Foto bovenaan. De stoomtreiler Van Dyck die in 1950 voor Motorvisserij NV op de Beverleywerf van Cook, Welton & Gemell Ltd gebouwd werd. Toen de reders het schip op 14 januari 1964 aan Engelse kopers overmaakten, werd een definitief eindpunt gezet achter de stoomvisserij in België. Een tijdperk was voorbij.

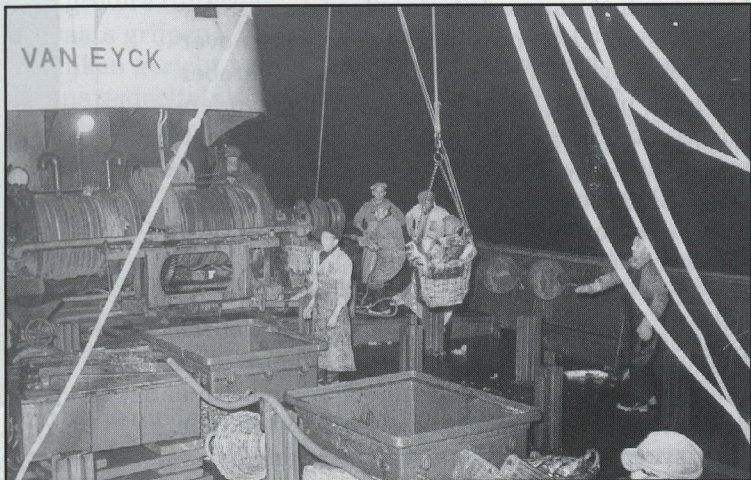

Foto hierboven. De Van Eyck lost de vangst in de haven van Oostende. Het schip werd in 1951 voor Motorvisserij gebouwd op dezelfde Beverleywerf.

Foto hiernaast: Weer op dezelfde werf en in hetzelfde jaar liep ook het M.V.-vis-sersvaartuig Van Oost van stapel.

(bj.: 1950), Van Eyck (bj.1951), O 236 Van Oost (bj.: 1951), Van Der Weyden, O 299 Breughel (een zusterschip van de O 297 Rubens die begin 1957 in de vaart kwam (lengte over alles: 62,50 meter; breedte: 56,50 m; diepte: 5 meter, B.T.: 811 T.; N.T.: 287 T, 1450 pk.)) en O 294 Van Orley (bj. 1951) Op de Rubens was plaats voor 37 (!) bemanningsleden. De Rubens en de Breughel waren dan ook de grootste stoomtreilers die in de Belgische visserij ooit ingezet werden.

Maar de ondernemingszin zat blijkbaar in het bloed. Vooral Lucien Decrop onderneemt dat het een lust is. In de kran-

ten die we erop nalazen steekt men volop de lof-trompet over 's mans capaciteiten. Hij wordt de 'grootmeester van de zeevisserij' genoemd en 'de prins van de industrialisatie van Oostende'.

Luister maar, het kan niet op: 'Ja, hij is "een prins", een "prins van de industrie"! Prins, princeps, de eerste (...)'.
(*)

Het vervaarlijk zwaaien met dergelijke zinnen mag wel uit de mode geraakt zijn, het is vandaag ook nog steeds duidelijk wát de persjongens van weleer ernaar deed grijpen.

Er was niet alleen de M.V. en het daaraan gekoppelde herstellingsbedrijf *Scheepsmetaalwerken*. De Decrops hielden het niet bij de visserij alleen. In 1922 werd het bestaande *Ostend Stores* overgenomen en *Ostend Stores & Rope Works* gesticht. In 1927 fuseerde het bedrijf met de *Pêcherie des Flandres* (de firma Borgers). Met andere woorden: de familie bouwde een industrie van nettenbreiers uit en ging zich ook toeleggen op de bevoorrading van andere dan de eigen vissersvaartuigen. *Ostend Stores & Rope Works* overvleugelde overigens visserij en toen in oktober 1961 het nieuwe fabrieksgebouw op de Oudenburgse Steenweg geopend werd zag men daar de meest moderne touwslagerij van Europa aan het werk. 250 mensen konden er aan het werk. De fabriek importeerde grondstoffen uit en leverde afgewerkt touw aan heel de wereld.

Dat voor wat de toeleveringskant van de visserij betreft. Maar ook aan de afzet werd gesleuteld. Decrop stichtte de eerste Belgische diepvriesfabriek op en wist zich zodoende te onttrekken aan de grillen van de marktprijzen in de vismijnen. De visverpakkingen van *Crop's* werden gemeengoed in de huisgezinnen.

Lucien Decrop had het inmiddels niet alleen tot voorzitter van de nationale sector van de vis gebracht, hij was ook voorzitter geworden van de Europese touwslagerfabrikanten. Het werd tijd om de zaken in handen te geven van weer een volgende generatie Decrops.

Flor Vandekerckhove

Bronnen: B.B.: *Désiré Decrop, markante figuur uit de visserij van De Panne*, in Duinengalm van maart 1956; P. Vandenberghe: *Enkele grepen uit het leven van Désiré Decrop*, in Het Visserijblad van 20 januari 1956; *Annual Review of 1951*, Cook, Welton & Gemmell Ltd.; *Trawlers, tugs, coasters* (revised ed. 1952) Cook, Welton & Gemmell Ltd; *Annual review of 1956*, Cook, Welton & Gemmell Ltd; *L'Industrie de la pêche maritime*, in Le Métropole (1 april 1955), speciale editie over de vissector; *Lucien Decrop, grand-maitre de la pêche maritime*, in Le Phare dimanche van 6 juli 1952; *Ostend Stores & Rope Works plechtig geopend te Oostende*, in Nieuwsblad van de Kust van 2 november 1961; Marcel Poppe, *Van mannen en de zee*, tweede druk 1982, Oostende. Uitgeverij Het Visserijblad; Debrock W., *De Oostendse kapers*, 1994, Oostende. Uitgeverij De lachende Visch. Desnerck R., *De Oostendse visserij*, 1986, Brugge. Uitgeverij Jempie Herrebout.

(*) De donkey werd aangewend voor het inhalen van het net. De donkey was een zeer eenvoudig apparaat: een verticale cilindrische stoomketel waarvan de ontwikkelde kracht door een cilinder met piston en een raderwerk op de spil (de kaapstander) werd overgebracht. Deze kaapstander haalde dan de netten binnen. Het rendement van de zeilsloepen met donkey overtrof in de jaren 1897-1903 met 30 à 50% het rendement van een sloep zonder donkey.

(**) Een smack van Engelse afkomst is een scheepstype uit de zeilvaart. Al voor 1914 zag je zo'n tweemasters in de Vlaamse havens, maar de Vlaamse vissers hebben dit type echt goed leren kennen tijdens WO I.

(***) De Rubens die op de foto's bij dit artikel afgebeeld staat is uiteraard al de opvolger van deze O 297. Deze tweede Rubens was meteen het grootste stoomtrawler die ooit door een Belgische maatschappij uitgereed werd.

Twee vissersvaartuigen van de Motorvisserij naast elkaar. Rechts: de O 297 Rubens die begin 1957 in de vaart kwam (lengte over alles: 62,50 meter; breedte: 56,50 m; diepte: 5 meter, B.T.: 811 T.; N.T.: 287 T, 1450 pk). Op dat ogenblik had de rederij zes machtige stoomvaartuigen in uitbating: Van Dyck (bj.: 1950), Van Eyck (bj.1951), O 236 Van Oost (bj.: 1951), Van Der Weyden, O 299 Breughel (een zusterschip van de Rubens) en O 294 Van Orley (bj. 1951) hierboven links naast de Rubens; zie ook foto onderaan). Op de Rubens (stoomboot waarop de stoomkracht niet met kolen maar met olie aangemaakt werd — vandaar de volkse naam 'mazoutbranders' — was plaats voor 37 (!) bemanningsleden. De Rubens en de Breughel waren dan ook de grootste stoomtreilers die in de Belgische visserij ooit ingezet werden.

Op dezelfde Cook, Welton & Gemmell-werf had de Oostendse M.V. na WO II inmiddels niet minder dan dertien stoomtreilers laten bouwen.

